

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**İKİNCİ BÖLÜM
KARAR****MEHMET OKYAR BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2017/38342

Karar Tarihi : 13/2/2020

Başkan : Recep KÖMÜRÇÜ

Üyeler : Celal Mümtaz AKINCI

Muammer TOPAL

M.Emin KUZ

Yıldız SEFERİNOĞLU

Raportör : Akif YILDIRIM

Başvurucu : Mehmet OKYAR

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, karar sonucunu değiştirebilecek nitelikteki esash bir iddianın karşılanmaması nedeniyle gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 28/11/2017 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık görüşünü bildirmiştir.

7. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı süresinde beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

9. Başvurucu, olayların geçtiği tarihte Süleyman Demirel Üniversitesi bünyesinde döner sermaye işletme müdürü olarak görev yapmaktadır. Maliye uzmanlarının 2014 yılı çalışma programı gereğince yaptığı denetim sırasında banka hesaplarının giriş ve çıkışlarında bazı usulsüz işlemler görülmüştür. Bunun üzerine olay ile ilgili olarak maliye uzmanlarınca inceleme başlatılmıştır.

10. Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi Döner Sermaye Saymanlığında *defterdarlık uzmanı* olarak görev yapan Y.P.nin kendisine yasal olarak tevdi edilen ve Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından hasta tedavi ücretleri olarak katılan kuruma gönderilen ücretlerden bir kısmını muhasebe hesaplarına eksik kaydedip muhasebe hesaplarına girmeyen bu tutarlar ile satışlardan iade gibi gösterilen tutarları 2012, 2013 ve 2014 yıllarında Üniversite ile herhangi bir ilişkisi olmayan on bir ayrı firma ve beş ayrı kişiye usulsüz olarak otuz yedi kez olmak üzere toplamda 11.337.627,43 TL'yi aktarmak suretiyle zimmet eylemlerinde bulunduğu iddia edilmiştir.

11. Aralarında başvurunun da bulunduğu birçok şüpheli hakkında adli soruşturma da başlatılmıştır. Isparta Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından başvurunun Y.P.nin zimmet eylemlerini bilmesine ve denetimle görevli olmasına rağmen onun eylemine kasten göz yumarak zimmet suçuna müşterek fail olarak iştirak ettiği iddiasıyla başvuru hakkında Isparta 2. Ağır Ceza Mahkemesinde (Mahkeme) kamu davası açılmıştır.

12. Bu arada başvuru, olayla ilgili olarak Sayıştay tarafından yapılan inceleme sonucunda dava konusu usulsüz işlemlerde sorumluluğunun bulunmadığına karar verildiğini belirterek buna ilişkin Sayıştay kararını dosyaya sunmuştur.

13. Süleyman Demirel Üniversitesi Döner Sermaye İşletme Müdürlüğünün 2013 yılı hesabı konusunda Sayıştay 2. Dairesince verilen ve sonradan dosyaya sunulan 18/10/2016 tarihli kararda;

i. Süleyman Demirel Üniversitesi Döner Sermaye İşletmesinin mali ve muhasebe işlemlerinin Maliye Bakanlığına bağlı olarak kurulan Saymanlık Müdürlüğü tarafından yürütüldüğü,

ii. Döner sermaye işletmesi müdürlerinin, gelir ve giderlerin ilgili mevzuata uygun olarak tahakkuk ettirilmesinden ve alacakların tahsil edilebilir duruma getirilmesinden sorumlu oldukları,

iii. Saymanlık müdürlüğü ile döner sermaye işletme müdürlüklerinin birbirinden bağımsız, farklı görev, yetki, sorumluluk ve çalışma usulü olan birimler olduğu,

iv. İşletme müdürlerinin saymanlık müdürleri üzerinde denetim ve kontrol yetkisinin bulunmadığı,

v. Yapılan incelemede bahsi geçen usulsüz işlemlerin Döner Sermaye İşletme Müdürlüğünde düzenlenen herhangi bir belgeye dayanmadığı,

vi. Bu işlemlerin Saymanlık Müdürlüğünde oluşturulan gerçeğe aykırı belgelerle yapıldığı ve İşletme Müdürlüğüne, muhasebe biriminde ilk etapta doğru olarak girilen kayıtların gönderildiği,

vii. İşletme Müdürlüğünde yer alan muhasebe kayıtlarının Sosyal Güvenlik Kurumundan gönderilen tutarları ihtiva ettiği

ifade edilmiş; bu nedenlerle Saymanlık Müdürlüğünde resen yapılan usulsüz işlemler sonucunda ortaya çıkan kamu zararında döner sermaye işletme müdürü başvurusunun sorumluluğunun bulunmadığı belirtilmiştir.

14. Mahkemece yapılan yargılama ve toplanan delillere göre başvurusunun eylemlerinin denetim görevini ihmal ederek 29/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 251. maddesinin (2) numaralı fıkrasında düzenlenen zimmet suçunun işlenmesine imkân sağlama şeklinde sübuta erdiği sonucuna varılmıştır. Başvurucu, Mahkemenin 21/12/2016 tarihli kararı ile 2 yıl 6 ay hapis cezasına mahkûm edilmiştir.

15. Mahkûmiyet kararının gerekçesinde; şirket veya kişilere usulsüz şekilde para aktarımına ilişkin ekstrelerde, bazı muhasebe işlem fişleri ve hesap özetlerinde başvurusunun imzasının bulunduğu, yasal olarak sorumlu olduğu hâlde işletme müdürü olarak bu ödemeleri sorgulamadığı belirtilmiştir. Mahkeme ayrıca başvurusunun soruşturma evresindeki savunmalarında ekstreleri gördüğünü, ancak resmî yazının altında olduğu için ayrıntılı olarak incelemeyi beyan etmek suretiyle görevini ihmal ettiğini dolaylı şekilde ikrar ettiğine vurgu yapmıştır.

16. Başvurucu, istinaf kanun yoluna başvuru dilekçesinde Sayıştay kararına ilişkin değerlendirme yapılmamasını da bir neden olarak ileri sürmüştür. Ancak anılan karar Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesinin 16/10/2017 tarihli ve E.2017/1376, K.2017/1593 sayılı kararı ile kesinleşmiştir.

17. Başvurucu, onama kararından 1/11/2017 tarihinde haberdar olmuş ve 28/11/2017 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

18. 5237 sayılı Kanun'un "*Denetim görevinin ihmali*" kenar başlıklı 251. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"Denetim görevini ihmal ederek, zimmet veya irtikâp suçunun işlenmesine imkân sağlayan kamu görevlisi, üç aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

19. Mahkemenin 13/2/2020 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Gerekçeli Karar Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurusunun İddiaları ve Bakanlığın Görüşü

20. Başvurucu; aynı olayla ilgili olarak Sayıştay tarafından yapılan inceleme sonucunda dava konusu usulsüz işlemlerde sorumluluğunun bulunmadığına karar verildiğini belirterek buna ilişkin Sayıştay kararını dosyaya sunduğunu, ancak kararın sonucunu değiştirebilecek nitelikteki bu hususun mahkûmiyet kararının gerekçesinde tartışılmadığını belirterek gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

21. Bakanlık görüşünde, somut olayda yapılan değerlendirme sonunda tarafların başvurunun sonucuna etkili olabilecek tüm iddia ve savunmaları tartışılarak verilen kararda hükme ulaşılması için yeterli gerekçe bulunduğu ve kanun yolu incelemesi sonucunda verilen kararda da değerlendirme konusu hüküm ve gerekçesinin yetersiz olmadığı belirtilmiştir.

22. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanında başvuru formundaki iddiaları tekrarlamıştır.

2. Değerlendirme

23. Anayasa'nın "*Hak arama hürriyeti*" kenar başlıklı 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden

24. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Esas Yönünden

i. Genel İlkeler

25. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında herkesin adil yargılanma hakkına sahip olduğu belirtilmiş ancak gerekçeli karar hakkından açıkça söz edilmemiştir. Bununla birlikte Anayasa'nın 36. maddesine *adil yargılanma* ibaresinin eklenmesine ilişkin gerekçede, Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerde de güvence altına alınan adil yargılanma hakkının madde metnine dâhil edildiği vurgulanmıştır. Nitekim Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasındaki hakkaniyete uygun yargılanma hakkının kapsamına gerekçeli karar hakkının da dâhil olduğu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin (AİHM) birçok kararında vurgulanmıştır. Dolayısıyla Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkının gerekçeli karar hakkı güvencesini de kapsadığının kabul edilmesi gerekir (*Abdullah Topçu*, B. No: 2014/8868, 19/4/2017, § 75).

26. Anayasa'nın 141. maddesinin üçüncü fıkrasında da "*Bütün mahkemelerin her türlü kararları gerekçeli olarak yazılır*" denilerek mahkemelere kararlarını gerekçeli yazma yükümlülüğü yüklenmiştir. Anayasa'nın bütünlüğü ilkesi gereği anılan Anayasa kuralı da gerekçeli karar hakkının değerlendirilmesinde gözönünde bulundurulmalıdır (*Abdullah Topçu*, § 76).

27. Gerekçeli karar hakkı, kişilerin adil bir şekilde yargılanmalarını sağlamayı ve denetlemeyi amaçlamaktadır. Bu hak, tarafların muhakeme sırasında ileri sürdükleri iddialarının kurallara uygun biçimde incelenip incelenmediğini bilmeleri ve demokratik bir toplumda kendi adlarına verilen yargı kararlarının sebeplerini toplumun öğrenmesinin sağlanması için de gereklidir (*Sencer Başat ve diğ.leri* [GK], B. No: 2013/7800, 18/6/2014, §§ 31, 34).

28. Mahkemelerin amılan yükümlülüğü, yargılamada ileri sürülen her türlü iddia ve savunmaya karar gerekçesinde ayrıntılı şekilde yanıt verilmesi gerektiği şeklinde anlaşılabilir (*Yasemin Ekşi*, B. No: 2013/5486, 4/12/2013, § 56).

29. Ancak derece mahkemesinin aynı maddi veya hukuki olguyla ilgili olarak başka bir yargı merciinin vardığından farklı bir sonuca ulaşması hâlinde bunun dayanaklarını gerekçeli kararında göstermesi beklenir. Anayasa'da güvenceye bağlanan tüm temel hak ve özgürlüklerin yorumunda gözetilmesi gereken temel bir ilke olarak düzenlenen hukuk devleti ilkesi, yargı organlarının aynı maddi veya hukuki olgularla ilgili olarak çelişkili kararlar vermekten mümkün olduğunca kaçınmasını gerekli kılar. Aynı maddi veya hukuki vakıalarla ilgili olarak farklı kararlar verilmesi hukuk devleti ilkesini zedeleyebileceği gibi kişilerin hukuka olan inancını da zayıflatır. Bu nedenle bir maddi veya hukuki vakıa ile ilgili olarak başka bir yargı merci tarafından bir kimse lehine karar verildiği, ancak diğer bir yargı merciinin aynı olgu hakkında farklı bir sonuca ulaştığı durumlarda bunun gerekçesinin belirtilmesi gerekir. Yargı merciinin bu gibi durumlarda gerekçe gösterme yükümlülüğü, kişilerin hukuka olan güvenlerinin sarsılmaması için hayati öneme sahiptir.

30. Bir kararda tam olarak hangi unsurların bulunması gerektiği, davanın niteliğine ve koşullarına bağlıdır. Muhakeme sırasında açık ve somut bir biçimde öne sürülen iddia ve savunmaların davanın sonucuna etkili olması, başka bir deyişle davanın sonucunu değiştirebilecek nitelikte bulunması hâlinde davayla doğrudan ilgili olan bu hususlara mahkemelerce makul bir gerekçe ile yanıt verilmesi gerekir. Aksi bir tutumla mahkemenin davanın sonucuna etkili olduğunu kabul ettiği bir husus hakkında *ilgili ve yeterli bir yanıt* vermemesi hak ihlaline neden olabilecektir (*Sencer Başat ve diğerleri*, §§ 35, 39).

ii. İlkelerin Olaya Uygulanması

31. Somut olayda mahkûmiyet kararından önce Sayıştay 2. Dairesi başvuruçunun *dava konusu usulsüz işlemlerde sorumluluğunun bulunmadığına* ilişkin karar vermiştir. Sayıştay 2. Dairesi kararında; saymanlık müdürlüğü ile döner sermaye işletme müdürlüklerinin birbirinden bağımsız, farklı görev, yetki, sorumluluk ve çalışma usulü olan birimler olduğunu, işletme müdürlerinin saymanlık müdürleri üzerinde denetim ve kontrol yetkisinin bulunmadığını ve usulsüz işlemlerin döner sermaye işletme müdürlüğünde düzenlenen herhangi bir belgeye dayanmadığını belirtmiştir.

32. Ancak Mahkeme, başvuruçunun görevinin gereklerini yapmakta ihmal veya gecikme göstererek kişilerin kamunun zararına neden olduğu gerekçesiyle mahkûmiyet hükmü kurmuştur. Diğer bir ifadeyle Sayıştay, yargılamasında başvuruçunun malî sorumluluğunun bulunmadığını tespit ederken *işletme müdürlerinin saymanlık müdürleri üzerinde denetim ve kontrol yetkisi bulunmadığı* sonucuna ulaşılmasına karşın Ceza Mahkemesi aksi sonuca ulaşmıştır.

33. Başvuruçudan Sayıştay kararı Ceza Mahkemesinin bilgisine sunulmasına rağmen Ceza Mahkemesinin neden aksi sonuca ulaştığını gerekçelendirmediği görülmektedir. Ceza yargılamasında başvuruçuya isnat edilen *denetim görevinin ihmali* suçunun işlenip işlenmediğinin tespitinde *işletme müdürlerinin (başvuruçunun) saymanlık müdürlüğü üzerinde denetim ve kontrol görevinin bulunup bulunmadığı* hususunun incelenmesini gerektirdiği açıktır. Başvuruçunun ayrı ve açık yanıt verilmesini gerektiren Saymanlık Müdürlüğü üzerinde *denetim ve kontrol yetkisinin bulunmadığı* yönündeki iddiası Mahkemece karşılanmamıştır. Gerekçede birtakım soyut değerlendirmeler bulunmaktaysa da

başvurucunun denetim yetkisinin kapsamı ve içeriği yönünden bir tartışma yapılmamıştır. Ek olarak başvurucunun Sayıştay 2. Dairesi kararına açıkça atıfta bulunan istinaf nedeni de hiçbir gerekçe gösterilmeksizin Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesi tarafından reddedilmiştir. Bu nedenlerle başvurucunun gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

34. Açıklanan gerekçelerle başvurucunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

B. Diğer İhlal İddiaları

35. Başvurucunun gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verildiğinden kanun önünde eşitlik ile hukuki belirlilik ve öngörülebilirlik ilkelerinin ihlal edildiğine ilişkin diğer şikâyetleri hakkında kabul edilebilirlik ve esas yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

C. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

36. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

“(1) Esas inceleme sonunda, başvurucunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir...”

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvurucu lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir.”

37. Başvurucu, ihlalin tespiti ile maddi ve manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi talebinde bulunmuştur.

38. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Doğan* kararında ihlal sonucuna varıldığında ihlalin nasıl ortadan kaldırılacağı hususunda genel ilkeler belirlenmiştir (B. No: 2014/8875, 7/6/2018, [GK]). Mahkeme diğer bir kararında ise bu ilkelerle birlikte ihlal kararının yerine getirilmemesinin sonuçlarına da değinmiş ve bu durumun ihlalin devamı anlamına geleceği gibi ilgili hakkın ikinci kez ihlal edilmesiyle sonuçlanacağına da işaret etmiştir (*Aligül Alkaya ve diğerleri (2)*, B.No: 2016/12506, 7/11/2019).

39. Bireysel başvuru kapsamında bir temel hakkın ihlal edildiğine karar verildiği takdirde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırıldığından söz edilebilmesi için temel kural mümkün olduğunca eski hâle getirmenin, yani ihlalden önceki duruma dönülmesinin sağlanmasıdır. Bunun için ise öncelikle ihlalin kaynağı belirlenerek devam eden ihlalin durdurulması, ihlale neden olan karar veya işlemin ve bunların yol açtığı sonuçların ortadan kaldırılması, varsa ihlalin sebep olduğu maddi ve manevi zararların giderilmesi, ayrıca bu bağlamda uygun görülen diğer tedbirlerin alınması gerekmektedir (*Mehmet Doğan*, §§ 55, 57).

40. İhlalin mahkeme kararından kaynaklandığı durumlarda Anayasa Mahkemesi, 6216 sayılı Kanununun 50. maddesinin (2) numaralı fıkrası ile İçtüzük'ün 79. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi uyarınca, ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere kararın bir örneğinin ilgili mahkemeye gönderilmesine hükmeder. Anılan yasal düzenleme, usul hukukundaki benzer hukuki kurumlardan farklı olarak, ihlali ortadan kaldırmak amacıyla yeniden yargılama sonucunu doğuran ve bireysel başvuruya özgülünen bir giderim yolunu öngörmektedir. Bu nedenle Anayasa Mahkemesi tarafından ihlal kararına bağlı olarak yeniden yargılama kararı verildiğinde, usul hukukundaki yargılamanın yenilenmesi kurumundan farklı olarak ilgili mahkemenin yeniden yargılama sebebinin varlığını kabul hususunda herhangi bir takdir yetkisi bulunmamaktadır. Dolayısıyla böyle bir karar kendisine ulaşan mahkemenin yasal yükümlülüğü, ilgilinin talebini beklemezsizin Anayasa Mahkemesinin ihlal kararı nedeniyle yeniden yargılama kararı vererek devam eden ihlalin sonuçlarını gidermek üzere gereken işlemleri yerine getirmektir. (Mehmet Doğan, §§ 58-59; Aligül Alkaya ve diğerleri (2), §§ 57-59, 66-67).

41. İncelenen başvuruda gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği sonucuna ulaşılmıştır. Dolayısıyla ihlalin mahkeme kararından kaynaklandığı anlaşılmıştır.

42. Bu durumda gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Yapılacak yeniden yargılama ise bireysel başvuruya özgü düzenleme içeren 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına yöneliktir. Bu kapsamda yapılması gereken iş yeniden yargılama kararı verilerek Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar verilmesinden ibarettir. Bu sebeple kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere Isparta 2. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerekmektedir.

43. İhlal tespitinin yeterli bir giderim sağlayacağı anlaşıldığından ayrıca manevi tazminata hükmedilmesine gerek görülmemiştir.

44. Anayasa Mahkemesinin maddi tazminata hükmedebilmesi için başvurunun uğradığını iddia ettiği maddi zarar ile tespit edilen ihlal arasında illiyet bağı bulunmalıdır. Başvurucunun bu konuda herhangi bir belge sunmamış olması nedeniyle maddi tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerekir.

45. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 257,50 TL harçtan oluşan yargılama giderinin başvurucaya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için sadece başvuru yönünden yeniden yargılama yapılmak üzere Isparta 2. Ağır Ceza Mahkemesine (E.2015/64, K.2016/207) GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvurucunun tazminat talebinin REDDİNE,

E. 257,50 TL harçtan oluşan yargılama giderinin BAŞVURUCUYA ÖDENMESİNE,

F. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin bilgi için Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesine GÖNDERİLMESİNE,

H. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 13/2/2020 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Muammer TOPAL

Üye
M.Emin KUZ

Üye
Yıldız SEFERİNOĞLU